

gewenscht, dat de zaak werd beslist en bij de Grondwet zelf de invloed der gemeente op de benoeming van den voorzitter van den gemeenteraad werd vastgelegd.

Moge deze welinge regelen tot het bereiken van dat doel hebben bijgedragen.

U, mijnheer de Redacteur, betuig ik mijn dank voor de verleende plaatsruimte.

Uw Abonn ,
X.

Naschrift. Voor een wijziging, als hier bo-
plett, voelen wij niet veel, al zijn er eenige argu-
menten voor aan te voeren. Men moet maken, dat
ons land een natie blijft die niet te veel in gemeen-
ten uiteenvalt. In elke gemeente vertegenwoordigt
de burgemeester het rijksgedeel. Daarmee harmo-
nieert een rijksbenoeming. Stem in den raad heeft
hij niet. Maar hij is doordat hij niet uit de gewone
verkiezingen voortkomt, uitstekend geschikt om
de onnodige scherpte van partijgechillen te hel-
pen afnemen. Natuurlijk moet de Regeering bij de
benoeming in het algemeen rekening houden met
de meerderheid in de gemeente. Doch het ultra van
de „democratie“ is nog niet altijd het beste.

LETTEREN EN KUNST.

TENTOONSTELLINGEN.

Te 's Gravenhage.

Men schrijft ons uit den Haag:

Zooals voor eenigen tijd de Haagse Kunst-
kring heeft nu Pulchri Studio een tentoonstelling
georganiseerd van aquarellen, teekeningen, graphi-
sche kunst en beeldhouwwerken zijner werkende
leden. 't Genootschap heeft twee zijner zalen
ingeruimd voor een kwanthet, die zeker niet
kleiner is aan die van eerstgenoemde kring. Maar
ook de kwaliteit van het geexposeerde is minstens
even hoog; wat niettegenstaande niet belet den
wensch te uiten het eerste te diminueren. Want,
werkelijk, de hoeveelheid is, gezien het toon-
bare, meer dan te grodt. Er haagt zooveel minder-
dan-middelmatig, dat de goede werken zeldzaam-
heidjes lijken als de bloemen in een lang verwaar-
loosd veld.

Tot de beste der expositanten hoort dan aller-
eerst mevrouw Suzie Bischof-Robertson met een
„Spinster“ en een „Jongenskop“. Het eerste is
een grootsch geteekend stuk, fors-brokkelig van
lijn, met maar weinig en een zware, maar zeer
expressieve kleur, het tweede haast een miniatuur-
portret, met een hiervoor te krachtige techniek,
donker, aanvoelend als trillend metaal.

Van Meegeren, een aartsimpressionist brengt jong
leven in zijn al haast stervende school. De „Zi-
geunerin“ is zoo sterk doorvoeld, de jonge moe-
der met haar kind zoo spontaan en fijn toch,
op het papier als gesuggereerd, dat we het een
wonder mogen heeten, wanneer niet deze kunst-
enaar nog jaren de roem zijner fel bevochten rich-
ting onbereikbaar hoog zal dragen.

Bijzonder goed is ook Jurren in zijn „Don
Quichotte met de Gevangenen“. In zijn diepste
is ook hij nog impressionist, maar hij gaat toch
langzaam op den weg naar een ander kamp. Ik
voel aan de inschrijven nog aarzende „hij van
zijn held, aan de berekende lichteffecten, aan de
groeperingen, waaruit het rythme af klinkt, die
totaal onbekend zijn aan de ondergaande school, het
forsch rukken aan het verstaard academisch im-
pressionisme. Maar waarheen hij zal wegvliegen,
wanneer hij loskomt?

Niet met van der Stok naar de mathematisch-
formuleerende zijde. Niet met dezen kunstenaar,
die zijn houtsneden (de „Sagi Harius“ en de
„Virgo“) streng tektonisch opzet. Onmogelijk kan
hij zich als deze inwerken in fraaien stijl der
„Virgo“.

Jurren staat nog voor den veelapron; van der
Stok heeft zich den weg reeds gekozen, waarop hij
vast en zeker zich zal voorbewegen.

Van Ype Weening pluk ik twee „Kerkhof-
blommen“: „Kerkhof“ en „Stemming“; weemoedig-
ontroerente teekeningen, die lijn als van mist

omzeefd schijnen. De gedistingeerde stukken zijn
volop den kunstenaar waardig.

Van Horsaen geeft een „Avond“, een nauw
steegje, dat in den schemer hangt. In een luciede
licht schijnt de maan. 't Is een romantisch
meer dan expressief schilderij.

Vroolijk, luidruchtig zelfs, door zijn kleur is,
alle „Stillen Gedanken“ wegschetterend bloemen-
stok van A. L. Koster, een pastel, waarop „De
laatste tulpen op het veld“ in „the last blaze
of fire“ u tegengloeien. Jammer dat het kunst-
werk niet volmaakt is; jammer dat de maker zijn
idees niet bij elkaar, zijn taak tot het laatste
vol kan houden. Laat hem bedenken, dat een
schilderij niet af is, waarvan alleen het voornama-
lijk voor te stellen is geacheveerd, dat alleen het
verband hiervan met het geheel het stuk com-
pleet maakt. Hier ontbreekt de band van veld met
licht. Hier is de tusschenschakel naar beide
toe- als afgeknipt. Een boomstam, een grauwe
„Fransche slag“ van het penseel, horizontaal van
links naar rechts past noch bij dit noch dat.

Ik wil nog even noemen Willem Maris Ich.m.,
die den zomer in een klein, mooi meisjesportret
verbeeldt: Zomerstemming, en ten laatste Willy
Sluyter, die een levensgroot dameshoofd met Z.
mer beeldd. En wel is het zomer. De kop
kijkt van onder een prachtigheid als over een
warmbezonde allee. Willy Sluyter is hier meer
dan technisch knip geweest. De kleuren, bijzonder
die van hoed en blouse doen hem kennen als
een zeer gevoelig mensch.

Te Gothenburg zal 26 November de 15-jarige
pianist Erwen Nyvregyhazi optreden en o.a. uit-
voeren het Es-dur concert van Beethoven. In
Weenen en Berlijn oogstte deze nieuwe beroemd-
heid veel lauweren.

VREDES-LIED.

Aan de Nederlandsche toonkunstenaars is door
Cornelio van Zanten eene uitnodiging gericht
tot het componeeren van een Vredeslied, een
lied dat voor het nageslacht moge bewaard blij-
ven als een uiting van dankbaarheid en vreugde bij
het tot stand komen van den wereldvrede.

Als tekst komt alleen de Nederlandsche taal
in aanmerking.

De beste der ingekomen liederen zullen onder
pseudoniem worden uitgevoerd en beoordeeld door
eene jury.

Het aanwezige publiek zal eveneens in de ge-
legenheid worden gesteld zijn stem uit te brengen.

Voor het bekroonde prijslied wordt f 150 uit-
geloofd. De inzending van de compositie moet
onder een motto aan het adres van Cornelie
van Zanten, Anna Paulownastraat 5, den Haag,
v66r 1 Januari a.s. geschieden. Een verzegelde
enveloppe met het motto der compositie, be-
vattend den naam van den componist, wordt
na de bekroning geopend.

UIT TIJDSCHRIFTEN.

De Volksmissionaris.

De October- en November-aflevering van dit
maand-schrift liggen thans voor ons en vragen
een althans korte bespreking.

Bijzonder trok ons in deze afleveringen het
artikel over „De H. Teresia en het bekeerings-
werk der Protestanten“, waardoor de traditio-
neele actie van „De Volksmissionaris“ ter be-
keering van Nederland weer waardig wordt voort-
gezet.

Doeh ook op ander gebied wordt trouw vol-
gens de overlevering gewerkt. N. T. zet den strijd
tegen de vrijmeislarij door. De niet-Roomsche
pers wordt bestreden door een waarschuwing tegen
het „Maandagochtenblad“ en „Het Handelsblad“;
door aanbeveling van de echt-katholieke pers.
ook in het belang van het openbaar katholiek
leven. De liturgie-beweging wordt krachtig gesteund
door den „liturgischen St. Gerardskalender“,
welke aan alle abonnés van „De Volksmissio-
naris“ gratis wordt gezonden. Missie-actie wordt
tevorderd door brieven uit Brazilië en Polen. De
Maria-verering wordt aangekweekt door het ver-